RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 130.655 van 26 april 2004
in de zaak A. 98.779/XIV-1033

In zake : XXX
die woonplaats kiest bij
advocaat K. VAN PETEGEM,
kantoor houdende te 9060 ZELZATE,
Leegstraat 217

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :
1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Slovaakse nationaliteit, op 22 december 2000 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2000 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 18 september 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 26 maart 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de beschikking van 28 oktober 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 december 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. NAVASARTIAN, die loco advocaat K. VAN PETEGEM verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur M. HUYGHE, die verschijnt voor de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de minister van Binnenlandse Zaken;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verzoekende partij België binnenkomt op 25 augustus 2000 en zich op 1 september 2000 vluchteling verklaart; dat op 18 september 2000 de minister van Binnenlandse Zaken beslist tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat op 30 november 2000 de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing bevestigt; dat dit de thans bestreden beslissing is, die als volgt is gemotiveerd:

> "Betrokkene werd verhoord op 31 oktober 2000 op de zetel van het commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk, die de Slovaakse taal machtig is.
> Volgens de verklaringen van betrokkene, een Slovaaks staatsburger van Roma-origine, zou hij in 1972 gehuwd zijn met H. R., een Slovaaks staatsburger van Roma-origine, met wie hij vijftien kinderen zou hebben waarvan er nu nog twee in leven zouden zijn. Betrokkenes zoon R. zou in 1990 onder verdachte omstandigheden verongelukt zijn. In 1998 zou betrokkenes zoon M., die een gekend muzikant zou zijn, afgeperst zijn te Kosice (Slovakije) door de maffia. In september 1999 zou betrokkene en zijn vrouw bij zijn zoon te Novosad (Slovakije) gaan wonen zijn. In februari 2000 zou betrokkenes zoon thuis het bezoek hebben gekregen van de maffia. Betrokkenes zoon zou hen toen opnieuw geld moeten geven. Hierna zouden ze ondergedoken zijn bij familieleden. Betrokkene zou na twee weken terug naar hun huis te Novosad gaan wonen zijn. Daar zou betrokkene in augustus 2000 door één man met een geweer zijn bedreigd i.v.m. zijn zoon. Eén week later zou betrokkene samen met zijn vrouw, zijn zoon .H. en diens vrouw H. M.a met hun kind, Slovakije verlaten hebben. Op 25 augustus 2000 zouden ze in België zijn toegekomen waar betrokkene op 1 september 2000 zijn asielprocedure startte. Betrokkene is in het bezit van de volgende documenten: zijn paspoort, de overlijdensakte van hun zoon Rudolf en een attest dat betrokkene en zijn vrouw gedomicilieerd waren te Novosad.
> Er dient te worden opgemerkt dat de geloofwaardigheid van betrokkenes relaas volledig wordt ondermijnd nadat werd vastgesteld dat zijn verklaringen op het commissariaat-generaal tegenstrijdigheden vertonen met zijn eerdere verklaringen afgelegd op de dienst Vreemdelingenzaken en met de verklaringen van zijn zoon en schoondochter afgelegd voor het commissariaat-generaal.
> Met betrekking tot hun problemen met de maffia te Kosice stelde betrokkene bij de dienst Vreemdelingenzaken (pt. 42) dat ze daar herhaaldelijk het bezoek kregen van vier gemaskerde mannen die geld kwamen opeisen, terwijl hij voor het commissariaat-generaal (p.5) verklaarde dat die mannen (maffia) daar nooit bij hen thuis zijn geweest maar dat de afpersing telefonisch gebeurde.
> Met betrekking tot hun problemen te Novosad (regio Trebisov) blijkt uit betrokkenes bewoordingen bij de dienst Vreemdelingenzaken (pt. 42) dat de maffia hen daar ook herhaaldelijk thuis kwam opzoeken en geld opeiste. Voor het commissariaat-generaal (p. 5) verklaarde betrokkene echter dat de maffia hen te Novosad maar één keer thuis is komen afpersen.

Met betrekking tot het stukgooien van de GSM van zijn zoon verklaarde betrokkene (CGVS p.3-5) dat hij dit te Kosice deed en dat ze daarna te Novosad tot februari 2000 met gerust werden gelaten door de maffia en hen niet meer betaalden. Betrokkenes zoon daarentegen stelde (CGVS p.7-8) dat hij de GSM zelf stukgooide te Novosad nadat hij reeds driemaal (september-oktober-november 1999) geld had gegeven aan de maffia.

Met betrekking tot hun verblijfplaatsen na het incident in februari 2000 verklaarde betrokkene (CGVS p.6) dat ze eerst bij zijn dochter te Novosad verbleven en dat hij en zijn vrouw nooit buiten Novosad zijn ondergedoken. Betrokkenes zoon daarentegen stelde (CGVS p.11) dat hij, samen met zijn gezin en zijn ouders, eerst bij een zus van zijn moeder gaan wonen is te Kosice. Betrokkenes schoonmoeder stelde (CGVS p.5-6) dat ze eerst, zonder betrokkene en zijn vrouw, bij haar moeder te Kosice introkken en dat ze nooit buiten Kosice zijn ondergedoken.

Met betrekking tot de periode na het incident in februari 2000 verklaarde betrokkene voor het commissariaat-generaal (p.6) dat hij in augustus 2000 door één man werd ondervraagd over zijn zoon en toen bedreigd werd met een geweer, waarna ze één week later naar België kwamen. Bij de dienst Vreemdelingenzaken (pt. 42) stelde betrokkene eerder dat dit plaatsvond in juni 2000 (twee maanden voor hun vlucht uit Slovakije) en dat hij toen het bezoek kreeg van meerdere mannen. Betrokkenes zoon stelde (CGVS p.12) dat zijn ouders nooit apart (zonder dat hij erbij was) zijn bedreigd geweest en maakte geen melding van het feit dat zijn vader in augustus 2000 door de maffia werd bedreigd.

Inzake de dood van zijn zoon Rudolf verklaarde betrokkene (CGVS p.9) dat de omstandigheden van het auto-ongeluk onduidelijk waren, dat de politie de zaak heeft onderzocht maar niets verdacht heeft gevonden. Aldus brengt betrokkene geen gegevens aan waaruit zou blijken dat de dood van Rudolf geïnspireerd zou zijn door één van de motieven voorzien in de Vluchtelingenconventie. De door betrokkene neergelegde overlijdensakte van zijn zoon Rudolf doet geen afbreuk aan deze vaststelling aangezien het geen verdere informatie bevat over de omstandigheden waarin hij om het leven is gekomen.

De overige door betrokkene neergelegde documenten wijzigen niets aan hetgeen hierboven werd uiteengezet aangezien zijn paspoort en het attest dat hij gedomicilieerd was te Novosad louter persoonsgegevens bevatten die niet in twijfel worden getrokken.

Tenslotte dient te worden opgemerkt dat in het kader van de asielaanvragen van betrokkenes zoon H. M. en diens vrouw H. M., waarmee betrokkenes asielaanvraag samenhang vertoont, eveneens een bevestigende beslissing tot weigering van verblijf werd genomen.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene bedrieglijk is en kennelijk ongegrond is, omdat de vreemdeling geen gegevens heeft aangebracht dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door hem het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de commissaris-generaal de verblijfsweigering besloten door de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken op 18 september 2000.

De commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.";

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij in een enig middel het "gebrek aan motivering" en de schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen opwerpt; dat zij aanvoert dat de bestreden beslissing is gesteund op zogenaamde tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van de verzoekende partij en de rest van haar familie, dat ieder zijn verhaal heeft verteld zoals het hem voor de geest stond met mogelijke inconsistenties doch dat dit veeleer een teken van waarachtigheid vormt, dat het verhaal van de verzoekende partij een aaneenschakeling van traumatische ervaringen vormt waardoor de herinnering eraan verward kan zijn, dat het aangewezen was om in te gaan op de belabberde situatie van de Roma-zigeuners in Slowakije en dat de motivering van de bestreden beslissing niet afdoende is;

2.2. Overwegende dat de door de verzoekende partij aangehaalde wet betrekking heeft op de formele motiveringsplicht; dat uit het middel blijkt dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent en deze inhoudelijk betwist; dat de verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht opwerpt en dat het middel enkel vanuit dat standpunt wordt onderzocht; dat het bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet tot de bevoegdheid van de Raad van State behoort zijn beoordeling van de gegrondheid van het dringend beroep in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid; dat de Raad van State in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd is om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van het dringend beroep is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen;

Overwegende dat de verzoekende partij de door de commissaris-generaal vastgestelde tegenstrijdigheden op zeer algemene wijze tracht te minimaliseren als zijnde normaal dan wel een gevolg van de opgelopen trauma's, zonder op ook maar één tegenstrijdigheid concreet in te gaan; dat zij daarmee niet aannemelijk maakt dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste feitelijke gegevens of op kennelijk onredelijke wijze; dat het enige middel ongegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zesentwintig april tweeduizend en vier, door :

de HH.	C. ADAMS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	M. MILOJKOWIC,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

M. MILOJKOWIC. **C. ADAMS.**